

Hermann Becker

**Rector Universitatis Rostochiensis M. Hermannus Becker/ Prof. P. Facult:
Philosophicae hodie Decanus & ad D. Jacobi Pastor. Ad cohonestandas Funus
Quod ... Dn. Johannes Sibrand, U.I.D. & Profes. Publ. ... Filiolae suae Catharinae
Ilsebae, Hodie ... adornaturus est Omnes omnium Ordinum Cives Academicos ...
invitat**

Rostochii: Kilius, [1671]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761555>

Druck Freier Zugang

Becker, H. ,
in
C. J. S i b r a n d .

Rostock, 1671.

40

103
R E C T O R
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
M. HERMANNUS
Becker /

Prof. P. Facult: Philosophicæ ho-
die Decanus & ad D. Jacobi
Pastor.

cohonestandum Funus

Quod

Excellentissimus, Nobilissimus & Consultissimus
DN. JOHANNES SIBRAND,
U. J. D. & Profel. Publ. Celeberrimus
Mellitissimæ Filiolæ suæ

CATHARINÆ
ILSEBÆ,

Hodiè circa horam Primam in Æde Nicolaitanâ
adornaturus est

Omnes omnium Ordinum CIVES ACADEMICOS
Studiofissime invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILLI, Universitatis Typogr.

Uod abs me, in ipso principio, suffragiis eorum, quibus repugnare fas non erat, collati Rectoratus, hodiernum feralis exigatur scriptio, id certissimè me non leviter torquet, Sicuti enim ex primâ aurorâ exortæ recens diei tempestatem, vel serenam vel turbidam conjectare possumus; ita primus obeundæ functionis actus, quales cœteri futuri sint, satis ostendit. Quoniam autem testante Scripturâ Sacram omniscius Deus, omnes actiones humanas eò dispensat, ut in bonum finem, nobisque salutarem cedant, idcirco nullatenus mihi infelix videor, quod inter occupationes officii primas, lugubre quidpiam mihi oblatum sit. Trahimur enim hoc ipso in exactissimam considerationem humanæ fragilitatis, istiusque piæ meditationi, ad vitam sobriè agendam, terrenasque voluptates evitandas, magnum omnibus esse debet incitamentum; Vita nostra teste experienciâ, candelæ instar est, quæ accensa, seipsam vivendo, seu arden-

do

do extinguit: Poeta Alexis interroganti cuidam, quid
ageret, respondisse fertur *Paulatim morior*, & quidem
admodum recte; Nam vita dum crescit, decrescit, &
ad instar togæ quæ per usum aut per tineam, sæpe per
utrumque, corrumpitur; Imo, sæpissimè Utero vix e-
gressus est Homo, cum iterum subrepente, in tenerâ
extinguitur ætate. Intueamur hodiernum saltem mel-
litissimæ Puellulæ CATHARINÆ ILSABÆ Exem-
plum, quod & vitæ nostræ brevitatem, & rerum hu-
manarum inconstantiam graphice depingit, siquidem
vix nata, denascitur, & parentibus suis non tam data
quam ostensa esse videtur. Cœterum quæ de ortu
morbi que genere, scitissimæ Animulæ solito more ap-
ponenda essent, eo ordine quo abs Excellentissimo
Parente, Collega nostro plurimum dilecto, propriâ
manu consignata sint, illibatè referemus, ita vero ille.
*Cum D. T. O. M. vitæ, qui pariter nostræ, necisq; Domi-
nus est, visum fuerit, hesternâ nocte, horâ circiter quartâ
unicam meam, eamque recenter natam filiulam CATHA-
RINAM ILSEBEN E. vivorum cœtu evocare, in què
cœlestem translocare paradysum, in memoriam revocavi, so-
latioque fuit, dictum Jobi, Deus dedit, Deus iterum ab-
stulit, nomen Domini sit benedictum; Cum autem piè
defunctæ, nil melius Opiatiusve, obvenire possit, quam
ut terræ, communi reddatur matri, idquè quantocius,
ad sepulturam diem proximam Dominicam destinavi, ut
ergo*

ergo more Sueto, funus hoc, Programmate quodam indi-
cere, idque in *Aede D. Nicolai*, ubi requiem suam ad no-
vissimum usque diem habitura est, haud gravetur, etiam
atque etiam est, quod rogitem; Nata autem mihi piè fun-
cta die X. hora circiter X. vespertina prateriti Octobris
Mensis. Matre BARBARA Carstens, Avo paterno
HENRICO SIBRANDO, U. J. D. atque Nobilissimo-
rum Statuum Mecklenburgicorum Syndico dexterrimo:
Avia CATHARINA Deutschen. Avus maternus ipse
fuit, Vir Nobilissimus, Amplissimus ac Consultissimus
Dominus JOACHIMUS Carstens/U. J. D. quondam
Serenissimi Principis, ac Domini, Domini, AUGUSTI,
Saxonia, Angaria, & Westphalia Ducis, gloriosissima re-
cordationis, Cancellarius, nunc liberae Imperialis Civitatis
Lubecensis Syndicus primarius, senex ferè Octagenarius,
Avia materna ILSABE à WICKEN, ex notissima Pa-
tricio-rum Lubecensium familiâ oriunda; Proavus pater-
nus JOHANNES SIBRANDUS, U. J. D. & Professor
Codicis, in hâc Academiâ, nec non Syndicus hujus Civitatis
meritissimus. Proavia ejusdem lineae ANNA SCHI-
LINGIA, Consulis hujus Civitatis primarii, Filia unica;
Proavus maternus NICOLAUS Carstens/Consul Rei-
publicae Saltz Wedeliensis, Ex altera Linea THOMAS à
WICKEN, Senator & Camerarius Lubecensis præclare
meritus. His majoribus, ut reliquos taceam, piè functa,
hanc adspexit lucem; sed saltem adspexit, Vanitatis enim

exorsa, quã superstites hęc laboramus mortales, & de-
tinemur, ad Amplexus Servatoris cui, cum proxima
ã natiuitate die, per salutare Baptismi lavacrum fuerit
ad sociata, properavit, vel potius in eisdem inruit, Vi-
am monstratura scilicet praeivit, praefundoque prepara-
vit, quodcumque vel ubicumque Deo Optimo Maximo
visum fuerit, secuturis; Morbi Genus quod attinet, die
quidem proxime beatum illius abitum antecedenti, non
usque bene sese habere cepit, verum cum saepiuscule
jam morbiculis istiusmodi infantulis non inueteris, lucta-
ri suserisset, minus de reconvalescentiã dabitatum, fuisse
autem Catharum ceu Medici vocant suffocativum
exitus probè demonstravit. Ossa molliter cubent, terraq;
piè sancta sit levis, scenam hanc cum solverit, in caelesti
gaudio triumphat. Satis quidem prudenter atque
piè antea adducta, abs Nobilissimo parente sunt
meditata; Ast non, uti cuius tenerrimum erga
liberos suos parentum affectum, penitus confide-
ranti, apertissime patet, absque dolore, & quid
mirum! ⁵⁷² enim illa, nobis, qui parentes sumus,
connata, tantum efficit, & vel obnitentibus lacrimas
& lamenta excutit: Darium, floridissimus Curtius
Captivitatem suorum deplorantem, sic loquentem
inducit. Eripite inquit, viscera mea ex vinculis, re-
stituete mihi pignora, pro quibus ipse mori non re-
cuso. Luctuosum, fateor est, quando inverso mor-
talica-

talitatis ordine, videmus efferri Nostros, cæterum
in casibus quibus omnes ex æquo, sumus obno-
xii, immoderatus dolere, non est sapientis, & irre-
cuperabilia luctu excipere, supervacua potius est
vesania, quam sanæ sapientiæ, atque pietatis: A-
naxagoras auditâ morte Filii, nihil, referenti de ea.
respondit, mihi inexpectatum aut novum nuncias,
ego enim ex me natum dudum sciebam esse mor-
talem. Idem certe in præsentiarum maestissimi
parentes, amicis hanc præproperam, filiola suæ
mortem, impentè dolentibus, in memoriam revoca-
re debent; Communis equidem naturæ Lex di-
cta est, *mori* & quod omnes facturi sumus hodie
mellitissima hæcce animula fecit, id est obiit. Sed
videor mihi objici nimis mature *ante diem obiisse*
hancce suavissimam virgunculam. Absit hæc, Chri-
stiano homine indigna cogitatio, Novimus enim
homini certum à Divino Numine præfixum esse
terminum, Novimus itidem Summum Re-
gem & Dominum Dominantium DEUM scilicet,
nil nisi tempestivè, nil nisi utile & omnia ex sa-
lute nostra facturum. Ergo dies, quem summus
ille rerum Arbiter, atque moderator, supremum
esse voluerit, legitimus est, atque exoptabilis; Si
hodiernorum temporum faciem penitus pensi-
tamus, siquæ nos premunt, & quæ impendent
mala

mala, mentis acie perstringimus, bene de piè fun-
ctâ actitatum omnes inviti affirmare cogimur;
Illa quippe omnium malorum expers, & Ange-
lorum, beatorumque consortio immixta, æ-
terna carpit gaudia, Nos qui supervivimus
spem inter metumque dubii, quid nos mane-
at, hæremus. Vita nostra revera carcer, pere-
grinatio ac miseriarum Abyssus est. Mellitissima
Infantula periculosâ atque molestâ vitæ hujus
functione perfuncta est, pervenit ad metam,
ad quam omnes properamus, & libera est ab
omnibus insanientis hujus mundi tempestati-
bus atque procellis. O foelicissimum Virgunculæ
Nostræ statum! O desideratissimum! quem
potius ipsi gratulari quam invidere debemus, &
Qui vos, Parentes honoratissimi, morte separavit
Deus, ille vos aliquando in æternâ virâ conjun-
ctos, inextremis lætitiis beabit, Inte-
rim.:

Nunc suscipe Terra fovendam
Gremioque hanc concipe molli
Hominis tibi membra sequestro
Generosa & fragmina credo.

Vos

Vos itaque CIVES ACADEMICI, quos
prima sic vice ex hoc loco compella-
mus, scitissimæ puellulæ exequias, quan-
ta unquam possitis frequentîâ, celebra-
te, contestamini hoc ipso erga nobilif-
simos defunctæ infantulæ parentes, Af-
fines, amicos de Academia, ac Urbe Ro-
stochiensi, de literis, atque literatis me-
ritissimos, pietatem atque benevolen-
tiam, quod ut faciatis prolixè ro-
gamus atque serio Hor-
tamur,

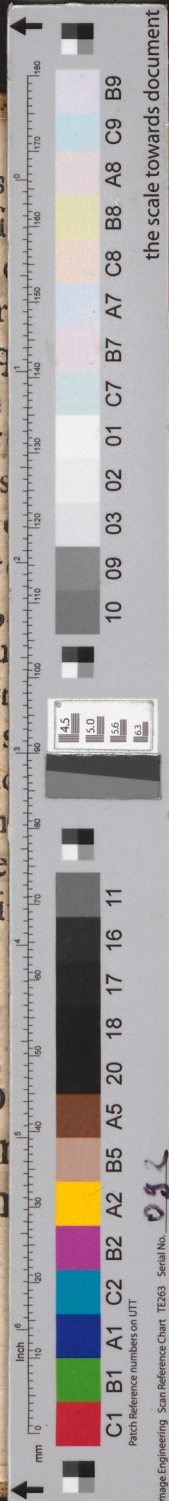
P. P. Rostochii 26. Novembr.
Anno 1671,

Conventus instituetur in Æde D. Ni-
colao sacrâ, circa dimidiam Primam.

mala, mentis acie perstringimus
Quâ actitatum omnes inviti affi
Illa quippe omnium malorum
lorum, beatorumque confor
terna carpit gaudia, Nos
spem inter metumque dubii,
at, hæremus. Vita nostra rev
grinatio ac miseriarum Abyssus
Infantula periculosâ atque m
functione perfuncta est, perv
ad quam omnes properamus,
omnibus insanientis hujus mu
bus atque procellis. O foelicis
Nostræ statum! O desideratis
potius ipsi gratulari quam invic
Qui vos, Parentes honoratissim
Deus, ille vos aliquando in æte
ctos, inexsatiabilibusque læti
rimus:

Nunc suscipe Terra
Gremioque hanc co
Hominis tibi membr
Generosa & fragmin

piè fun-
gimur;
Ange-
ta, æ-
vivimus
mane-
, pere-
itissima
e hujus
eram,
est ab
peftati-
unculæ
quem,
mus, &
paravic
conjun-
Inte-

um
olli
stro

Vos